

- Direktyvos 2004/35 3 straipsnio 1 dalį, 4 straipsnio 5 dalį ir 11 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad kompetentingai institucijai nusprendus taikyti žalos aplinkai ištaisymo priemonės subjektams, kurių veikla patenka į šios direktyvos III priedą, ji neprivalo nustatyti nei šių subjektų, dėl kurių veiklos padaryta žala aplinkai, kaltės, nei nerūpestingumo ar juo labiau tyčios. Tačiau ši institucija privalo pirmiausia nustatyti konstatuotos taršos šaltinį, kadangi šiuo klausimu ji turi didelę diskreciją pasirinkti, kokias procedūras ir būdus taikyti ir kiek laiko toks tyrimas truks. Kita vertus, ši institucija, remdamasi nacionalinėmis įrodinėjimo pareigos taisyklėmis, turi nustatyti priežastinį ryšį tarp subjektų, kuriems nustatytos žalos ištaisymo priemonės, veiklos ir šios taršos;
- kadangi pareiga atlyginti žalą tenka subjektams tik dėl jų prisidėjimo prie taršos susidarymo ar taršos grėsmės, kompetentinga valdžios institucija iš principo turi nustatyti kiekvieno šio subjekto prisidėjimo prie taršos, kurią ji siekia išvalyti, lygį ir atsižvelgti į atitinkamai kiekvieno prisidėjimą skaičiuodama išlaidas žalos ištaisymo priemonėms, kurias ši valdžios institucija priskiria šiems subjektams, nepažeisdama Direktyvos 2004/35 9 straipsnio.
2. Direktyvos 2004/35 7 straipsnis ir 11 straipsnio 4 dalis, skaitoma kartu su jos II priedu, turi būti aiškinama taip:
- kompetentinga valdžios institucija gali iš esmės pakeisti žalos aplinkai ištaisymo priemones, kurios buvo patvirtintos pasibaigus rungimosi principu pagrįstai procedūrai, vykdytai bendradarbiaujant su atitinkamais subjektais, ir kurios jau buvo įvykdytos ar pradėtos vykdyti. Tačiau norėdama priimti tokią sprendimą:
- ši valdžios institucija turi išklausti subjektus, kuriems tokios priemonės nustatytos, išskyrus atvejus, kai dėl kritinės aplinkos būklės kompetentinga institucija privalo imtis veiksmų nedelsdama;
- ši institucija privalo raginti, be kita ko, asmenis, kurių žemės sklypuose turi būti įgyvendinamos šios priemonės, pateikti savo pastebėjimus ir į juos atsižvelgti;
- ši valdžios institucija turi atsižvelgti į Direktyvos 2004/35 II priedo 1.3.1 punkte išvardytus kriterijus ir sprendime nurodyti konkrečias priežastis, motyvuojančias jos pasirinkimą ir prireikus galinčias pateisinti, kodėl nebuvo atliktas detalus nagrinėjimas šių kriterijų atžvilgiu ar jo nebuvo galima atlikti dėl, pavyzdžiui, kritinės aplinkos būklės;
- tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėse bylose, Direktyva 2004/35 nedraudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kuriais kompetentingai institucijai leidžiama nustatyti sąlygą, jog tam, kad subjektai, kuriems taikomos žalos aplinkai ištaisymo priemonės, galėtų įgyvendinti savo teisę naudotis savo žemės sklypais, jie turėtų atlikti jos reikalaujamus darbus net ir tada, kai šiems sklypams tos priemonės netaikomos, nes jiems jau buvo pritaikytos ankstesnės valymo priemonės ar jie niekada nebuvo užteršti. Tačiau tokia priemonė turi būti pateisinama tikslu užkirsti kelią aplinkos būklės pablogėjimui tada, kai žalos aplinkai ištaisymo priemonės įgyvendintos, ar, taikant atsargumo principą, siekiant išvengti kitos žalos aplinkai atsiradimo ar pasikartojimo subjektams priklausančiuose žemės sklypuose, esančiuose palei visą jūros krantą, dėl kurio priimtos šios žalos ištaisymo priemonės.

(¹) OL C 19, 2009 1 24.

2010 m. sausio 22 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) nutartis byloje ecoblue AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Byla C-23/09 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Ankstesnis prekių ženklas BLUE — Žodinis žymuo „Ecoblue“ — Galimybė supainioti — Žymenų panašumas)

(2010/C 134/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: ecoblue AG, atstovaujama Rechtsanwalt C. Osterrieth

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), atstovaujama D. Botis, ir Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Dalykas

Apeliacinis skundas, pateiktas dėl 2008 m. lapkričio 12 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimo *ecoblue AG prieš VRDT* (T-281/07), kuriuo Pirmosios instancijos teismas atmėtė žodinio prekių ženklo „EcoBlue“ paraišką (35, 36 ir 38 klasių paslaugoms) pateikusių asmens pareikštą ieškinį, kuriuo prašyta panaikinti 2007 m. balandžio 25 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą R 844/2006-1 atmesti apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, kuriuo atsisakyta registruoti minėtą prekių ženklą pagal protesto procedūrą, kurią pradėjo žodinio Bendrijos prekių ženklo BLUE (9, 36 ir 38 klasių prekėms ir paslaugoms) bei kitų žodinių Bendrijos prekių ženklų, turinčių žodį BLUE, savininkas

Rezoliucinė dalis

1. *Atmesti apeliacinį skundą.*
2. *Priteisti iš ecoblue AG bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 90, 2009 4 18.

2010 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartis byloje (*Högsta domstolen* (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening prieš AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad*

(Byla C-24/09) (¹)

(Procedūros reglamento 104 straipsnio 3 dalies pirmoji pastraipa — Direktyva 85/337/EB — Tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimas — Direktyva 96/61 — Taršos prevencija ir mažinimas — Visuomenės dalyvavimas priimančiam sprendimui aplinkosaugos klausimais — Teisė apskusti projektą, galinčią daryti reikšmingą poveikį aplinkai, patvirtinimo sprendimui)

(2010/C 134/18)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Högsta domstolen

Šalys

Ieškovė: *Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening*

Atsakovė: *AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Högsta domstolen* — 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, p. 40; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 15 sk., 1 t., p. 248), iš dalies pakeistos 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB, nustatančia visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas, ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 85/337/EEB ir 96/61/EB dėl visuomenės dalyvavimo ir teisės kreiptis į teismus (OL L 156, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 466), 1 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio 4 dalies ir 10a straipsnio aiškinimas — Komisijos deklaracija (OL L 56, p. 17) — 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (OL L 257, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 3 t., p. 80), iš dalies pakeistos Direktyva 2003/35/EB, 2 straipsnio 14 punkto ir 15a straipsnio aiškinimas — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos regione įsteigtos ne pelno asociacijos gali dalyvauti leidimų vykdyti aplinkai pavojingą veiklą išdavimo procedūroje, šių organizacijų teisei ginčyti sprendimus dėl leidimo taikant sąlygą, kad jų statute įtvirtintas tikslas yra aplinkos apsauga, kad ji vykdo veiklą ne mažiau nei tris mėnesius ir kad ji turi bent 2 000 narių.

Rezoliucinė dalis

1. *Suinteresuotos visuomenės nariai 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, iš dalies pakeistos 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB, 1 straipsnio 2 dalies ir 10a straipsnių prasme ir 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės, iš dalies pakeistos Direktyva 2003/35, 2 straipsnio 14 punkto ir 15a straipsnio nuostatų, kurios buvo perimtos 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės 2 straipsnio 15 punkte ir 16 straipsnyje, prasme turi turėti teisę ginčyti sprendimą, kurį vienos valstybės narės teismų sistemai priklausantis teismas priėmė dėl leidimo atlikti planuojamą veiklą byloje, nepaisant vaidmens, kurį jie galėjo atlikti dalyvaujant teismui nagrinėjant tokį klausimą bei išdėstydami šiam teismui savo požiūrį.*

2. *Direktyvos 85/337, iš dalies pakeistos Direktyva 2003/35, 10a straipsnis ir Direktyvos 96/61, iš dalies pakeistos Direktyva 2003/35, 15a straipsnis, kuris buvo perimtas Direktyvos 2008/1 16 straipsnyje, draudžia tokią nacionalinės teisės*